

راهنمای برای درمانگران: خشونت خانگی و مواد مخدر

عکس: [Rafa from Brazil](#)

راهنمای کوتاه مواد مخدر و خشونت خانگی برای درمانگران

ترجمه: فرخ نیک‌مرام

این راهنمای کوتاه جهت دسترسی آسان کسانی که قربانی خشونت خانگی هستند تهیه شده که به سادگی و سرعت قادر باشند، موقعیتی که در آن قرار دارند را ارزیابی کرده و عکس العمل مناسب و بی خطری داشته باشند.

مقدمه:

خشونت خانگی عبارت است از استفاده عمدی از فشار روحی، عاطفی، جنسی یا فیزیکی از سوی عضوی از خانواده یا زوج عاطفی فرد، جهت کنترل وی. محققان دریافته‌اند که حدود یک چهارم تا نیمی از مردانی که دست به خشونت خانگی می‌زنند، از مواد مخدر استفاده می‌کنند. اگرچه خشونت خانگی اشکال گوناگونی دارد، این راهنمای کوتاه تنها به بررسی عوامل مذکر خشونت خانگی و قربانیان زن می‌پردازد.

رابطه بین مصرف مواد مخدر و خشونت خانگی

- بروز خشونت خانگی نیست. «دلیل» مصرف مواد مخدر تنها
- مصرف مواد مخدر می‌تواند هم به مهاجم و هم به قربانی آسیب بزند.
- عدم توجه به مشکل خشونت خانگی می‌تواند تاثیرگذاری برنامه‌های ترک اعتیاد بر روی عاملان و قربانیان خشونت خانگی را کاهش دهد.
- تلاش زن معتاد برای دریافت خدمات درمانی ترک اعتیاد می‌تواند موجب خشم مرد شود و خشونت مرد، می‌تواند به کنار گذاشتن درمان از سوی زن منجر شود.
- پاره‌ای از معتادان مرد ممکن است در زمان‌هایی که از مواد مخدر استفاده نکرده اند بیشتر خشونت به خرج دهند. در این موارد زن ممکن است تلاش کند در روند ترک اعتیاد مرد اختلال ایجاد کند.

اهداف

- توقف مصرف مواد مخدر
- حفظ امنیت قربانیان خشونت

ایجاد ارتباط

برای حصول تغییرات پایدار، فعالان در هر دو زمینه باید اهمیت فعالیت‌های درمانی جامع را درک کرده، بتوانند به نیابت از مراجعان خود با یکدیگر همکاری داشته باشند. این راهنمای کوتاه اطلاعات جامع مورد نیاز برای جلوگیری از خشونت خانگی را در اختیار درمانگران مراکز ترک اعتیاد قرار می‌دهد. این ارتباط باید میان تمامی گروه‌های مختلفی که در درمان مراجعه کننده نقش دارند وجود داشته باشد. گروه‌هایی که ممکن است در این روند نقشی داشته باشند عبارتند از:

- برنامه‌های مربوط به مبارزه با خشونت خانگی
- گروه‌های خدمات درمانی
- دستگاه قضایی
- مدارس و سازمان‌های آموزشی
- کارفرمایان
- برنامه‌های خدمات اجتماعی

توجه: نظر به وابستگی عمیق دو مشکل اعتیاد و خشونت خانگی به یکدیگر، تمامی مراجعان مراکز ترک اعتیاد باید در مورد خشونت خانگی مورد پرس و جو قرار گیرند.

بررسی قربانیان

توجه: اگر پرسش‌هایی که ممکن است پاسخ آنها دردناک باشد، زودتر از زمان مناسب پرسیده شوند، احتمال آن می‌رود که مراجعه کننده احساس فشار و سردرگمی کرده در جلسات بعدی شرکت نکند.

نشانه‌هایی که برای شناسایی خشونت خانگی باید مورد توجه درمانگران قرار گیرند:

- یا جراحت بر روی صورت، گردن یا گلو آسیب
- پاسخ‌های متناقض و تلاش برای پاسخ درست ندادن به سوالات مربوط به جراحات
- بازگشت به مواد پس از ترک های ترک اعتیاد یا پیشینه‌پیشینه همکاری نکردن با برنامه
- مشکلات و بیماری‌هایی که ریشه در فشار عصبی دارند
- مشکلات دوران بارداری

نشانه‌های خشونت خانگی را می‌توان در توضیحات زن در مورد رفتار مرد نیز یافت. آیا مرد:

- زن را منزوی می‌کند؟
- زن را مجبور به فروش مواد مخدر می‌کند؟
- به سایر افراد خانواده یا حیواناتی که در خانه نگهداری می‌شوند آسیب می‌رساند؟
- کند؟ تهدید به آسیب رساندن به زن، خود و یا سایرین می‌کند؟

کودک آزاری نیز از نشانه‌های خشونت خانگی است. تحقیقات نشان می‌دهند، پدرانی که کودکان خود را مورد آزار قرار می‌دهند، در مورد همسر خود نیز خشونت به کار می‌برند.

هشدار: قربانیان معمولاً مایل به تشریح شدت خشونت موجود در خانه نیستند.

مداخله در بحران

اگر زنی به کادر درمانی اطلاع داد که در معرض خشونت خانگی قرار دارد، درمانگران باید:

- امنیت فیزیکی زن از اولویت برخوردار است، چه او در طول درمان در بیمارستان بستری باشد، چه از امنیت او اطمینان حاصل کنند: خود زندگی کرده فقط برای ملاقات با درمانگران به مراکز درمانی مراجعه کند. در صورت بستری بودن مراجعه کننده، در خانه کند، باید برای امنیت او برنامه ریزی شود. اقدامات امنیتی باید تشدید شود. در صورتی که مراجعه کننده در خانه خود زندگی می‌تاکید بر این که درمانگر به خشونت علیه قربانی واقف است بخش مهمی از **اند: به زن اطمینان دهند که حرف او را باور کرده** حمایت عاطفی از قربانی است. تصدیق تجربیات قربانی به او این قدرت را می‌دهد که در حل مشکلات کوتاه مدت و برنامه ریزی درمانی بلند مدت شرکت کند.
- های خود را شناسایی کرده و اطلاعاتی را در اختیار درمانگران باید از زنان بخواهند که گزینه **های زن را شناسایی کند: گزینه** درمانگران بگذارند که به گسترش این گزینه‌ها کمک کنند. درمانگران همچنین باید در تنظیم یک برنامه امنیتی مناسب به قربانی کمک کنند.
- نگرانی‌های پزشکی، از جمله احتمال نیاز به سم زدایی را مورد توجه قرار دهند.
- به هر چیزی که بتواند در شروع درمان اختلال ایجاد کند توجه داشته باشند.

طراحی درمان برای قربانیان

در شرایط اضطراری اگر زن در خانه مورد حمله قرار بگیرد باید:

- از آشپزخانه دور بماند چرا که در آشپزخانه انواع سلاح سرد مانند چاقو در دسترس مهاجم قرار دارد.
- از حمام، کمد یا سایر مکان‌های کوچک و محدود دور بماند که مهاجم نتواند او را به دام بیناندازد.
- به اتفاقی برود که دارای پنجره یا دری برای فرار کردن باشد.
- به اتفاقی برود که در آن تلفن برای تماس با پلیس وجود داشته باشد و در صورت امکان درب را بر روی مهاجم قفل کند.
- به پلیس تلفن بزند و نام افسری که به تلفن پاسخ می‌دهد را نیز به خاطر داشته باشد.
- به فکر دوست یا همسایه‌ای باشد که می‌تواند برای کمک به او پناه ببرد.
- شناسایی افسر مورد نظر را حفظ کند. در هنگام رسیدن پلیس، وقایع را برای افسر پلیس تعریف کند و نام و شماره در صورت بروز جراحت کمک پزشکی بگیرد.
- از جراحات یا کبودی‌های احتمالی عکس بگیرد.
- با یک مرکز خشونت خانگی یا پناهگاه زنان تماس گرفته و از آنان بخواهد که به او برای تنظیم یک برنامه امنیتی یاری دهند.

زنان برای حمایت از خود در خانه باید:

- بدانند از کجا باید کمک گرفت و شماره تلفن‌های مورد نیاز را حفظ کنند.
- در اتفاقی که بتوان درب آن را از داخل قفل کرد تلفنی قرار دهند یا تلفن همراهی داشته باشند که بشود در همه حال از آن استفاده کرد.
- اگر مردی که دست به خشونت می‌زند خانه را ترک کند، قفل درب را عوض کرده، برای پنجره‌ها قفل مناسب تهیه کنند.
- راه فراری برای خروج از خانه پیش بینی کنند و آن راه را به کودکان نیز یاد دهند.
- پیش از این که اتفاقی بیافتد، مکانی را در نظر داشته باشند که در صورت بروز مشکل به آن پناه ببرند.
- از همسایه‌ها بخواهند که در صورت دیدن مرد مهاجم در خانه به پلیس تلفن بزنند. برای همسایه‌ها علائمی مشخص کنند. مثلاً اگر کرکره تا نیمه پایین کشیده شد، تلفن دو بار زنگ زد، یا چراغی خاص روشن شد همسایه خواهد دانست که باید با پلیس تماس بگیرد.
- وسایل ضروری را برای زمان‌هایی که باید با سرعت خانه را ترک کنند در ساکی جمع کرده، آن ساک را در مکان امنی قرار دهند، یا به دوست یا همسایه‌ای که مورد اعتماد است بسپارند.
- پول نقد، کلید اتومبیل، اطلاعات و مدارم مهم مانند برگه‌های دادگاه، پاسپورت، سند تولد، سابقه پزشکی، داروها و اسناد مهاجرت خود را در ساکی که در بالا ذکر شد قرار دهند.
- شماره تلفنی تهیه کنند که در جایی مانند کتابچه‌های تلفن ثبت نشده باشد.
- شماره خود را از نشان داده شدن بر روی تلفن‌هایی که به آن‌ها زنگ می‌زنند مسدود کنند.
- از دستگاه پیام گیر استفاده کنند و تماس‌های تلفنی را زیر نظر بگیرند.
- دفاع شخصی شرکت کنند. در یک دوره

برای حفظ امنیت کودکان، زنان باید:

- به کودکان یاد بدهند که حتی برای کمک کردن وارد درگیری نشوند.
- به کودکان یاد بدهند که چگونه به مکانی امن رفته، به پلیس تلفن کنند و شماره تلفن و آدرس خانه را به پلیس بدهند.
- به کودکان یاد بدهند که چگونه کمک خیر کنند.
- به کودکان یاد بدهند که هنگام درگیری همواره از آشپزخانه دور بمانند.
- یک کپی از احکام دادگاه را به مسئولان مدرسه یا کودکانستان بدهند و از آنان بخواهند که کودک را به هیچ عنوان پیش از صحبت کردن با آنان به کسی نسپارند و برای این که کسی نتواند پای تلفن خود را به جای مادر جا بزند بین خود و مسئولان مدرسه یک رمز مشخص کنند. زنان باید یک عکس از فرد مهاجم را نیز در اختیار مدرسه قرار دهند.
- به کودکان یاد دهند که در صورت دیدن فرد مهاجم در مدرسه به چه کسی باید خبر دهند.
- به مدرسه بسپارند که آدرس و تلفن مادر را در اختیار کسی قرار ندهند.

برای مراقبت از خود در خارج از خانه زنان باید:

- برنامه معمول عبور و مرور خود را تغییر دهند.
- به همراه کسان دیگر از نقطه‌ای به نقطه دیگر بروند.
- خرید و کارهای بانکی خود را در مکانی متفاوت انجام دهند.
- هرگونه حساب بانکی یا کارت اعتباری مشترک با مرد مورد نظر را بسته، حسابی جدیدی در بانکی دیگر، باز کنند.
- حکم دادگاه و شماره‌های اضطراری را همواره در کنار خود داشته باشند.
- تلفن همراهی داشته باشند که شماره پلیس بر روی آن ذخیره شده باشد.

برای مراقبت از خود در محل کار زنان باید:

- یک کپی از حکم دادگاه را در محل کار نگهداری کنند.
- عکس مرد مورد نظر را به نگهبانی و دوستان در محل کار نشان دهند.
- با مدیران خود صحبت کنند، شاید مدیران بتوانند اقداماتی انجام دهند که پیدا کردن زن برای مرد مهاجم دشوارتر شود.
- به تنهایی برای خوردن نهار محل کار خود را ترک نکنند.
- از یکی از نگهبانان بخواهند که تا کنار ماشین یا اتوبوس آنان را همراهی کند.
- در صورتی که مهاجم با آنان در مکان کار تماس گرفت، پیام تلفنی او یا ایمیل او را نگه دارند.
- به کارفرما اطلاع دهند چرا که کارفرما ممکن است بتواند در پیدا کردن منابع اجتماعی به آنان کمک کند.

استفاده زن از قانون برای کمک به خود

احکام مراقبت و عدم تعقیب

زنان باید:

- از مرکز خشونت خانگی محلی خود بخواهند که برای گرفتن احکام مدنی و رسیدگی جزایی به آنان کمک کنند.
- برای گرفتن وکیل درخواست کمک کنند.

در بسیاری اماکن قاضی می‌تواند:

- حکم کند که مهاجم از زن و کودکان دور بماند.
- حکم کند که مهاجم خانه را ترک کند.
- به مادر حضانت موقت دهد و حکم کند که پدر به صورت موقتی برای پرداخت هزینه‌های کودک به مادر کمک هزینه بپردازد.
- حکم کند که ماموران پلیس مهاجم را در هنگامی که برای بردن وسایل شخصی خود به خانه می‌رود همراهی کنند.
- مالکیت ماشین، وسایل منزل و سایر دارایی‌ها را به مادر بدهد.
- حکم کند که مهاجم در برنامه‌های آموزشی و بازپروری شرکت کند.
- مهاجم را از تماس با زن در محل کار وی منع کند.
- در صورتی که مهاجم اسلحه قانونی داشته باشد، به او حکم کند که اسلحه خود را به پلیس تحویل دهد.

در صورت وجود نگرانی، زنان باید:

- عکس جراحات خود را به قاضی نشان دهند.
- به قاضی بگویند که در زمان‌هایی که مهاجم برای بردن بچه‌ها برای ملاقات هفتگی به خانه می‌آید احساس امنیت نمی‌کنند.
- از قاضی بخواهد، حکمی صادر کند که مرد کودکان را برای ملاقات در اداره پلیس یا مکانی دیگری تحویل بگیرد و به همانجا نیز بازگرداند.
- از قاضی بخواهد، زمان ملاقات مرد با کودکان را با دقت مشخص کند تا پلیس به راحتی متوجه شوند که آیا حضور مرد در هر زمان در نزدیکی خانه مجاز است یا خیر.
- در صورتی که مرد به کودکان آسیبی رسانده یا آنان را تهدید کرده است به قاضی اطلاع دهد و تقاضای ملاقات تحت نظارت کند و تصمیم بگیرد که چه کسی برای نظارت مناسب است.
- حکم تصدیق شده دادگاه را بگیرند.
- حکم را در همه حال در کنار خود نگه دارند.

رسیدگی جزایی

زنان باید:

- حکم دادگاه را به دادستان نشان دهند.
- گزارشات پزشکی و عکس‌های مربوط به آسیب‌ها و جراحات را به دادستان نشان دهند.
- نام هر کسی که به آنان کمک می‌کند (مانند وکیل یا مددکار اجتماعی) را به دادستان بدهند.
- در صورت وجود شاهی برای آزار و ضرب و شتم دادستان را در جریان قرار دهند.
- از دادستان بخواهند که پیش از خروج مهاجم از بازداشتگاه به آنان خبر دهد.

امنیت در دادگاه

زنان باید:

- در دادگاه تا حد ممکن از متهم (مهاجم) دور بنشینند. زنان مجبور نیستند که به متهم یا دوستان و خانواده او نگاه کنند یا با آنان حرف بزنند.
- فامیل یا دوستی را به همراه بیاورند که تا زمان رسیدن نوبت به پرونده‌ی آنان در کنارشان باشند.
- در صورت ترس از متهم مامور پلیس یا دادگاه را در جریان قرار دهند و از آنان بخواهند که مراقبشان باشند.
- پیش از خروج از دادگاه حکم را بگیرند.
- در صورت لزوم از قاضی بخواهند که پس از اتمام رسیدگی، متهم را برای مدتی در دادگاه نگه دارد تا آنان زودتر دادگاه را ترک نمایند.
- در صورتی که فکر می‌کنند متهم در حال تعقیب آنان است به سرعت به پلیس تلفن کنند.
- اگر برای کار یا تفریح به ایالت دیگری می‌روند، احکام را همراه خود داشته باشند، چرا که این احکام در تمامی ایالات اعتبار دارند.

مسائل روانی

- بخش بزرگی از درمان به این اختصاص دارد که زن باور کند که در مورد اعتیاد خود مسئول است اما در مورد رفتار همسر یا زوج خود هیچ گونه مسئولیتی ندارد.
- بسیاری از زنانی که مورد ضرب و شتم قرار می‌گیرند، در سایر موارد زندگی نیز مدت‌ها تحت کنترل مرد بوده‌اند. رساندن این زنان به قدرت تصمیم‌گیری مستقل در درمان آنان نقش بنیادی دارد.
- فشار مضاعف در نتیجه مصرف نکردن مواد مخدر و باور قربانی در مورد امنیت خود، همه مواردی (PTSD) «اختلال پس از واقعه» هستند که در روند درمان و بازپروری وی تاثیر دارند و در طول درمان باید مورد توجه قرار گیرند.

مسائل بازپروری در آینده

نگرانی‌های عملی، بسیاری از قربانیان خشونت خانگی را پس از ترک مواد مخدر زیر فشار روانی شدیدی قرار می‌دهند. ارتباط میان برنامه‌ها و سازمان‌های مختلف در کمک به قربانی برای به جا آوردن مسئولیت‌های خود در طول درمان نقش بسیار تعیین‌کننده‌ای دارند. چهار حوزه که در این مدت باید مورد توجه باشد از این قرارند:

- انزوای اجتماعی در میان قربانیان خشونت خانگی متداول است. درمانگران باید مراجعه‌کننده را تشویق کنند که **عملکرد اجتماعی**: خود تصمیم‌گیری برای فعالیت‌ها و سرگرمی‌های جدید خود را به عهده گیرد.
- های جدید و پذیرش شرایط خود به عنوان کسی که از قربانیان خشونت خانگی ممکن است نیازمند یادگیری مهارت **نقش مادری**: خشونت خانگی جان سالم به در برده است باشند. کنار آمدن با ناامیدی و خشم یکی از مهارت‌های مهم زندگی است که باید در طول دوران درمان به صورت مستقیم مورد توجه قرار گیرد.
- او برای تحصیل و کار بپردازند و در مورد های آینده‌درمانگران باید همراه مراجعه‌کننده به برنامه **های مالی و حقوقی: نگرانی** گزینه‌های مختلف پیش روی مراجعه‌کننده اطلاع داشته باشند.
- زند بزرگترین خطری است که زنان را در راه ترک‌قربانی شدن مجدد از سوی مردی که دست به خشونت می‌**جلوگیری از بازگشت**: کند. توجه دقیق به وقوع خشونت خانگی در مسیر کمک به مراجع و جلوگیری از بازگشت وی به مصرف مواد یا مواد مخدر تهدید می‌محدود کردن تاثیرات منفی آن ضرورت دارد.

مسئله آزار و بی توجهی به کودکان

شناخت آزار یا بی توجهی به کودکان

شوند، مسئولیت دارند که احتمال این که کودک در هنگام بروز این خشونت در زمانی که درمانگران از وقوع خشونت خانگی مطلع می‌صحته حضور داشته و یا این که به گونه‌ای در آن درگیر بوده است را بررسی کنند. به درمانگران در مراکز ترک اعتیاد توصیه نمی‌شود که کودکان را در مورد احتمال بروز کودک آزاری یا آزار جنسی از سوی اعضای خانواده مورد پرس و جو قرار دهند. این آزمون‌ها باید از سوی افراد متخصص این کار انجام گیرند.

گزارش آزار یا بی توجهی احتمالی

- مراجعان باید مطلع شوند که می‌توانند آزار کودکان از سوی زوج خود را گزارش کنند.
- آماده سازی فرد برای برخورد با تاثیرات گزارش کودک آزاری بر روی خانواده ضرورت دارد.
- افراد حرفه‌ای که به خانواده‌ها کمک می‌کنند باید برای خانواده‌ها کاملاً توضیح دهند که چه انتظاراتی می‌توانند از برنامه‌ها و

سازمان‌های محافظت از کودکان داشته باشند. در صورت امکان اعضای خانواده باید با مددکاران سازمان محافظت از کودکان نشستی داشته باشند و این مددکاران باید در جلسات دادگاه در کنار اعضای خانواده باشند.

نقش درمانگران در حمایت از مادر

- کمک به مادر برای شناسایی خدمات موجود و هماهنگی برای دسترسی او به این خدمات
- حمایت از او برای شرکت در این برنامه‌ها و استفاده از این خدمات
- گوش دادن به مشکلات و ناامیدی او در مورد برآورده کردن مسئولیت‌هایی که سازمان‌های مختلف بر عهده او گذاشته‌اند.

روش‌های شناسایی و سوالات برای پرسیدن از مهاجمان

هشدار: در هنگام سوال کردن از کسانی که زنی را مورد خشونت خانگی قرار داده‌اند، درمانگران باید مراقب باشند که مهاجم تلاش نکند تقصیر را گردن قربانی یا الکل و مواد مخدر بیاندازد.

سوالات:

- (اشکالی ندارد. به نظر شما در چه شرایطی اعمال خشونت...ها معتقدند که در شرایط خاص کتک زدن زن (دوست دختر و بعضی اشکالی ندارد؟
 - اگر شما زیر فشار بسیار شدید روانی بودید (مثالی فرضی ارائه کنید)، فکر می‌کنید که می‌توانید خونسردی خود را حفظ کنید؟
 - در این شرایط چه می‌کنید؟
- پس از گفتگو در مورد مسائل کلی اجتماعی و تاریخچه خانوادگی، مصاحبه کننده می‌تواند به سوالات خصوصی‌تر و مستقیم‌تر برسد.
- آیا کسی در خانواده به شما آسیبی زده است؟ (اگر مصاحبه شونده مورد ضرب و شتم قرار گرفته باشد، عکس مسئله ممکن است صحیح باشد.)
 - آیا شما به کسی در خانواده‌تان آسیبی رسانده‌اید؟

«عدم خشونت» قرارداد

مهاجمانی که به برنامه‌های ترک اعتیاد معرفی می‌شوند ممکن است لازم باشد که قرار دادی امضاء کنند که در آن تعهد کرده اند دست به ای بین سازمان ترک اعتیاد و سازمان مربوط به خشونت‌بخصوص در شرایطی که رابطه «عدم خشونت» زند. قرار دادخشونت نمی‌خانگی وجود داشته باشد کارایی دارد. در صورت عدم وجود چنین ارتباطی، این قرار داد همچنان می‌تواند به عنوان یک هدف رفتاری مورد استفاده قرار بگیرد.

دام در درمان مهاجمان

برنامه‌های 12 قدمی، در صورتی که اصولشان به درستی اعمال و درک شوند می‌توانند در درمان و بازپروری مهاجمان نقش مناسبی بازی‌هایی برای توجیه، دلیل تراشی یاچنین برنامه‌درک نادرست، از فلسفه کنند. اما درمانگران باید بسیار مراقب باشند که مهاجمان در نتیجه فرافکنی مسئولیت خود در مورد ارتکاب اعمال خشونت آمیز استفاده نکنند.

توجه مداوم به مسئله خشونت خانگی

توجه مداوم به خشونت خانگی در درمان این مراجعان، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، چرا که این مراجعان معمولاً به سرعت و راحتی شروع به صحبت در مورد خشونت موجود در زندگی شخصی خود نمی‌کنند. پس از توقف مصرف مواد مخدر، مسائل دیگری نیز بروز می‌کنند که آنها نیز به مسئله خشونت ارتباط پیدا می‌کنند. ابعاد کامل خشونت خانگی معمولاً در ابتدا به راحتی روشن نمی‌شود و در بسیاری افراد به صورت ناخودآگاه و در مراحل بعدی درمان خود را نشان می‌دهند.

برنامه ریزی درمانی برای مهاجمان

- مسئولیت پذیری مراجعه کننده را اندازه گیری کنید.
- رفتارهای او را با نتایج قابل لمس، مانند قرارداد عدم خشونت پیوند بزنید.
- مراجعه کننده را تشویق کنید که به سطحی از خود آگاهی برسد که باورها و گرایش‌های درونی خود که پیش نیاز اعمال خشونت هستند را درک کند و بتواند احساساتی که منجر به خشونت می‌شوند را کنترل کند.

- کنند تدوین کنید.هایی که امنیت زن و سایر اعضای خانواده را تضمین می‌درمانی را با استراتژی برنامه
- به مهاجم کمک کنید که بر روی تغییر دادن رفتارها و شرایطی که منجر به وقوع ناگهانی و شدید خشونت یا بازگشت ناگهانی به مصرف مواد مخدر می‌شوند تمرکز کنید.
- مراقب باشید کسانی که خشونت را تایید می‌کنند یا به سایر مراجعان برای دلیل تراشی برای خشونت خود کمک می‌کنند را متوقف کنید.
- آگاهی مهاجم را در مورد تاثیراتی که خشونت او بر روی رفتارهای آینده فرزندان دارد بالا ببرید. (پسر بچه‌ها معمولا خشونت را از الگوهای مذکر در زندگیشان یاد می‌گیرند.)
- از طریق مدیریت خشم و مهارت‌های مقابله‌ای مناسب به مهاجم کمک کنید که الگوهای رفتاری غیر خشونت آمیز در زندگی خود به وجود بیاورند.
- اهمیت الگو قرار دادن رفتار غیر خشونت آمیز با همسر و فرزندان را در ذهن مراجعه کننده تقویت کنید.

رجوع دادن و ایجاد ارتباط

رجوع

زمانی که پاسخ به پرسش‌های مطرح شده در مصاحبه نشان دهد که فرد قربانی خشونت خانگی یا عامل آن است، وی بلافاصله باید به یک فرد با یک‌ها ممکن نیست، ادامه دادن مشاوره‌هایی که رجوع دادن به این برنامه‌برنامه مبارزه با خشونت خانگی رجوع داده شود. در زمان متخصص خشونت خانگی قویا پیشنهاد می‌شود. در پاره‌ای موارد، مراجعه کننده از سوی دادگاه موظف به شرکت در دوره‌های ترک اعتیاد شده است. درمانگران آن مرکزها از اهرم بوجود آمده از سوی دستگاه قضایی استفاده می‌کنند و مهاجمان را برای بازپروری به برنامه‌های مربوط به خشونت خانگی نیز می‌فرستند.

رجوع قربانیان

- اگر مراجعه کننده‌ای عنوان کند که در خطر خشونت قرار دارد، مسئولان باید پیش از رسیدگی به هر مشکل دیگری برای رفع خطر خشونت اقدام کند.
- به قربانی پیشنهاد دهید که گام‌های قضایی پیشگیرانه را بردارد و از مدارک خود، مانند گواهینامه رانندگی و کارت تامین اجتماعی مراقبت کند.
- اقدامات تلافی جویانه مهاجم، در صورت وارد شدن پلیس به ماجرا را مورد گفتگو قرار دهید.
- اگر قربانی برای فرزندانش ابراز نگرانی کرد، او را به یک پناهگاه و برای حمایت حقوقی ارجاع دهید.

ارجاع مهاجمان

- گری‌های میانجی‌درمان و بازپروری، آنان را به برنامه برنامه ترک اعتیاد پس از شناسایی ضاربان، باید به عنوان بخشی کلیدی از برنامه در مورد ضرب و شتم ارجاع دهد.
- در صورت امضای مجوز کتبی، درمانگر مرکز مواد مخدر می‌تواند اطلاعات مربوط را با مسئولان مرکز مبارزه با خشونت خانگی در میان بگذارد، تا از رسیدگی به هر دو مشکل اطمینان حاصل شود.
- خانواده درمانی یا میانجی‌گری خانوادگی برای ضاربان و همسرانشان باید از سوی یک سازمان مبارزه با خشونت خانگی یا یک متخصص مبارزه با خشونت خانگی اجرا شوند.

ارتباطات

- های مربوط به سلامت و خشونت خانگی و سایر ارگان برای درمان موثر اعتیاد به مواد مخدر، برنامه درمانی باید با هماهنگی برنامه بازپروری مراجعه کننده، مانند دستگاه قضایی و محل کار او پیش رود.
- درمانگران مرکز ترک اعتیاد و مرکز مبارزه با خشونت خانگی و مسئولان حقوقی و سایر متخصصان باید طرح درمان مراجعه کننده را با هماهنگی یکدیگر برنامه ریزی کنند.
- اجتماعی خود را داشته باشند. های موجود در محدوده‌درمانگران مراکز ترک اعتیاد باید اطلاعات کافی در مورد امکانات و سازمان بررسی هم زمان مسائل از سوی سازمان‌های متفاوت می‌تواند به ایجاد ارتباطات مناسب بین این سازمان‌ها کمک کند.
- با توجه به نفوذی که نظام قضایی بر مراجعه کننده دارد، وارد کردن این نظام به مجموعه روابط بین سازمان‌ها باید گام اول باشد.

ها نقش کلیدی ایفا خواهد نمود. بسیاری از این برنامه ها، همکاری مشترک در آینده‌نظر به توجه فزاینده به کاهش و مدیریت هزینه

خدمات درمانی مشترک

در هنگام ایجاد این ارتباطات توجه داشته باشید که خدمات درمانی مشترک باید دارای این خصوصیات باشند:

- مراجعه کننده (بیمار) محور
- جامع
- انعطاف پذیر
- مشترک با همکاری ارگان‌های مختلف
- هماهنگ
- پاسخگو و مسئولیت پذیر

مدیریت پرونده

وسیعی از خدمات و برای مدیریت هر پرونده، یک درمانگر متخصص یا تیم مدیریتی پرونده مسئول هماهنگی ارتباطات بین مجموعه سازمان‌هایی است که در مورد اکثریت و چه بسا تمامی مراجعان به برنامه‌های ترک اعتیاد مورد نیاز هستند.

وزارت خدمات بهداشتی و انسانی ایالات متحده آمریکا

[مرکز اعتیاد و سلامت روانی](#)
